

RAÛL GARRIGASAIT

Autor 'Els estranys' (Ed. 1984), Premi Llibreter 2017 de Literatura Catalana

“Les guerres carlines van ser un esclat de violència contra la creació de l'Estat modern”

Garrigasait (Solsona, 1979) és –tal i com el va definir encertadament la periodista Montserrat Serra– d'aquells homes de lletres que, de tant en tant (més sovint del que sembla), dóna el país. Ha estat traductor de Nietzsche o Bauman i és director de l'editorial Alpha. Va debutar com autor amb l'assaig *El gos*. *Els estranys* (Edicions de 1984) és una

obra ambientada en la primera guerra carlina, a Solsona, a partir de la història d'un prussià, un home estrany, com el títol, que travessa el Pirineu per lluitar en favor dels Borbons. El llibre ha rebut darrerament el Premi Llibreter 2017 de Literatura –el més important concedit en català entre els independents dels grups editorials– i a les principals llibreries de Lleida figura com a recomanat i entre els més venuts dels últims dies.

Un jove prussià travessa els Pirineus el 1837 per lluitar a favor dels Borbons. Però tot es complica.

Un malentès el deixa clavat en una ciutat ruïnosa, mig cremada, plena de gent estrambòtica. I allà, gairebé sense moure's del lloc, fa un viatge de descoberta. Viu una amistat única i una història de desig, té experiències sensuals que desconeixia, els esquemes men-

Berlín se li esmicolen. *La novel·la s'articula en dos temps diferents.*

Hi ha una història breu ambientada en l'actualitat, escrita en primera persona: un traductor prova de traduir les memòries d'un prussià. Però aquesta història es converteix de seguida en el marc de l'altra, la història del 1837, que és el cos de la novel·la. Volia mantenir el punt de

vista del present perquè, de fet, el que m'interessa no és el passat en si, sinó la mirada contemporània sobre el passat.

Per què diu que 'Els estranys' no és una novel·la històrica?

Perquè no té cap plantejament didàctic ni pretén ser una reconstrucció minuciosa del passat. A més, els protagonistes no són personatges històrics. En la novel·la, la història és una atmosfera, un seguit de conflictes ideològics; la resta és ficció.

Què van representar per a la història les guerres carlines?

Un enorme esclat de violència contra la creació de l'Estat modern. Una expressió dels malestars que provoca tota transformació social profunda. Una reacció contra la retòrica de la Il·lustració. Una ràbia que, de vegades, encara ens notem a dins.

En la novel·la, la història és una atmosfera, un seguit de conflictes ideològics; la resta és ficció